

Govern de governs

CARLES DUARTE

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 5.12.08

Que als governs hi hagi punts de vista diferents és natural, perquè al capdavall els seus membres, més enllà de la seva militància en una formació política, són cridats a assumir responsabilitats institucionals partint d'una trajectòria que els avala. Els que formen part d'un govern comparteixen una afinitat ideològica, però també tenen una opinió pròpia. Les discrepàncies en el si d'un govern són, doncs, comprensibles, tant si és monocolor com una coalició. I, a més, la distribució competencial entre departaments fa que sigui gairebé inevitable haver de defensar prioritats contradictòries, com passa de vegades entre els departaments de medi ambient i d'indústria o agricultura.

N'acabem de tenir un exemple amb el debat sobre la prohibició de regalar bosses de plàstic als comerços i supermercats. Ara bé, més enllà de les divergències que es puguin presentar, cal reclamar als governs coherència i una veu unitària, un cop debatuda i acordada una determinada línia d'acció. De la mateixa manera, cal que els governs no perdin mai de vista la necessària transversalitat, més enllà de l'assignació concreta de funcions a les diverses unitats orgàniques. ¿Es pot plantejar una llei d'educació que desatengui, per exemple, un aspecte tan rellevant com l'educació en el lleure? ¿És raonable una política de joventut que no presti atenció a un aspecte tan fonamental per als joves com l'habitatge? Si als governs monocolors les divisions competencials ja solen donar com a resultat una compartimentació estricta de les comeses, als governs multipartits s'accentua el risc de fragmentació, perquè les distàncies poden ser més profundes, com si existissin governs

diferents dins d'un mateix govern. Aquests darrers dies la imatge unitària del Govern de la Generalitat ha quedat debilitada per la participació de representants d'ERC i d'ICV-EUiA en manifestacions contràries al projecte de Llei d'Educació presentat al Parlament. S'entén que es produeixen desacords interns en una matèria on costa trobar un equilibri raonable i sostenible entre el sector públic i el privat, però aquesta confrontació es fa més inexplicable quan es visualitza en mobilitzacions reivindicatives al carrer. És un encert la voluntat del conseller Maragall d'incorporar CiU en l'elaboració d'una llei que hauria de poder mantenir la seva vigència durant diverses legislatures i amb majories parlamentàries diferents de l'actual. Però el diàleg amb CiU ha provocat recels entre els socis de govern del PSC, que veuen, a més, com Duran i Lleida insisteix en l'aposta per una entesa entre CiU i PSC argumentada des de l'estabilitat i la centralitat. En tot cas cal demanar als governs que no es converteixin en una suma de governs, sinó que treballin cohesionadament i pensant en la totalitat del país.